

Bankkommissær. Hver Gang et nyt Ministerium tiltræder, skal ny kgl. Resolution indhentes.»

6) Sluttelig bestemmes, at Loven først faar Gyldighed overfor Nationalbanken, naar den i Henhold til § 16 i Loven af 1907 er blevet tiltraadt af Bankens Aktionærforsamling, at Lov 15. August 1914 om Udstedelse af 1- og 2-Kronesedler og Lov 14. Januar 1915 om Forlængelse af Lov af 2. August 1914 om midlertidig Ændring i den gældende Regel for Indløseligheden af Nationalbankens Sedler skal forblive i Kraft ogsaa efter denne Lovs Ikrafttræden, og at Loven træder i Kraft straks og gælder til 1. Januar 1920, »fra hvilket Tidspunkt Loven om Nationalbankens Oktroj af 12. Juli 1907 paa ny uændret træder i Kraft«, saafremt der ikke forinden er kommet til at foreligge en ny Lov.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag, der tilsigtede at gøre en Række varige — ikke midlertidige — Forandringer i Loven af 1907, var fremkommet i Henhold til en Henvendelse fra Nationalbankens Direktion. Denne Henvendelse gik for det første ud paa, at de Lempelser i de bestaaende Dækningsregler for Seddeludgivelsen, som ved kgl. Resolution af 30 September 1914 var tilstaaede Banken for at sætte den i Stand til i fuldt Omfang at imødekomme de Krav, der under den ved Kri-gen skabte Situation er stillede til den fra andre Pengeinstitutters som i øvrigt fra Forretningsverdenens Side, skulde gøres varige ved Optagelse i en Lov. (De tilstaaede Lempelser bestod i, at det tillodes Banken at udgive to og en halv Gange saa mange Sedler, som Værdien af dens Metalfond udgør, og at henregne til Metalfonden, foruden hvad der dertil hører efter Loven af 1907 (se ovfr. pag. 174 Note), Tilgodehavendet hos udenlandske Korrespondenter og udenlandske Statsobligationer efter deres officielle Kurs, dog at Mønt og Guldbarrer i Overensstemmelse med Loven af 1907 § 7 Nr. 2 a og b skal udgøre 30 pCt. af den cirkulerende Seddelmængde og lovlig gangbar Guldmønt $12\frac{1}{2}$ pCt., og saaledes at den Del af Seddelmassen, der ikke dækkes af Metalfonden, skal have Dækning efter Reglerne i nævnte Lov efter et Forhold af 125 Kr. i Aktiver for hver 100 Kr. i Sedler, hvorhos Banken yderligere blev bemyndiget til at udgive et saa stort Beløb i Sedler, der svarer til Bankens Beholdning af danske Statsforskrivninger efter disses Paalydende, dog ikke over $\frac{1}{10}$ af den i øvrigt cirkulerende Seddelmængde.) *Dernæst* ønskedes det af Banken, at den særlige Afgift, som Banken skal betale i Tilfælde af Overskridelser som Følge af tilstaaede Lempelser (se ovfr. Nr. 4), foran-